

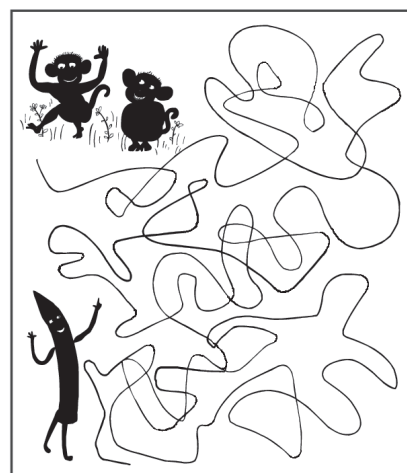
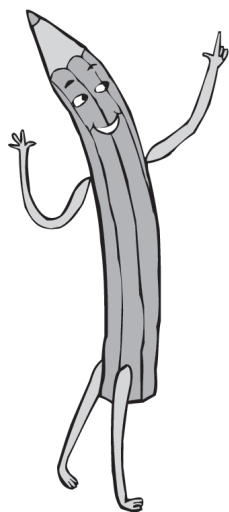
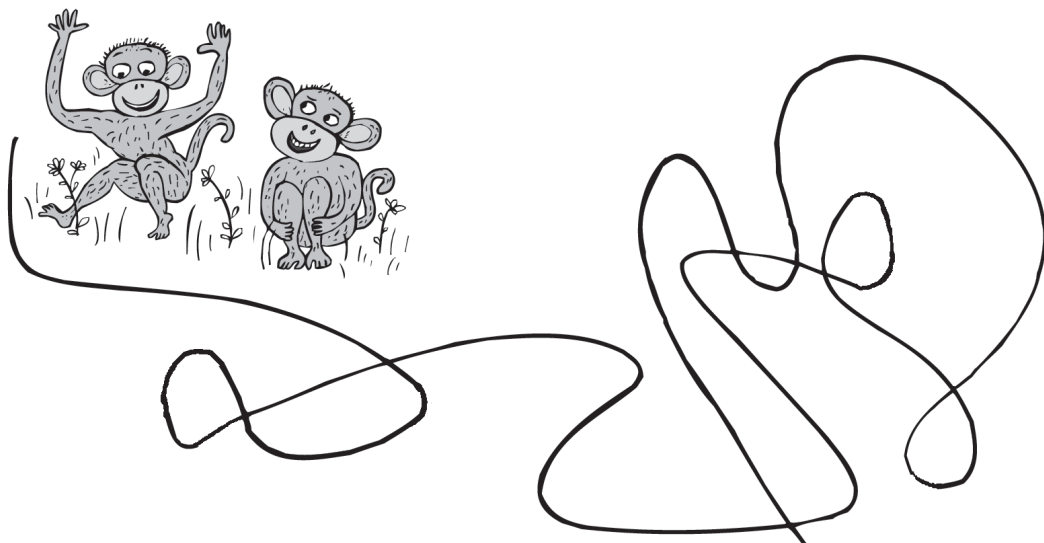
Boženka zavedla Máňu na palouk. „Tady se porozhlédni. Já zatím budu kreslit opice. Až se dost vynadiváš, můžeš se proběhnout po cestičce.“ Máňe se mezi zvířátky líbilo a brzy se dala do běhání. Cesta mezi opicemi k tomu sváděla. Brzy se přidaly i opice a společně závodily, kdo proběhne cestičku rychleji.

Vedeme dítě k plynulému pohybu: pokud možno, aby nezvedalo při kresbě tužku, linie byla provedena jedním tahem. Plynulosti pohybu tužky po papíře pomůžeme navozením pocitu rychlosti (zde závod), plynulost zvyšujeme opakovaným projížděním cesty. Pohyb vedeme zleva doprava. Pokud je tento úkol pro dítě obtížný, je vhodné nejdříve cestu projíždět pouze prstem.

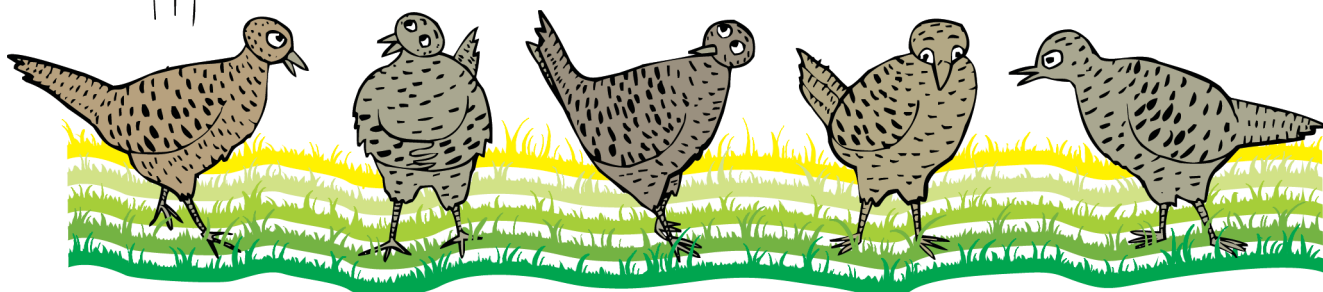
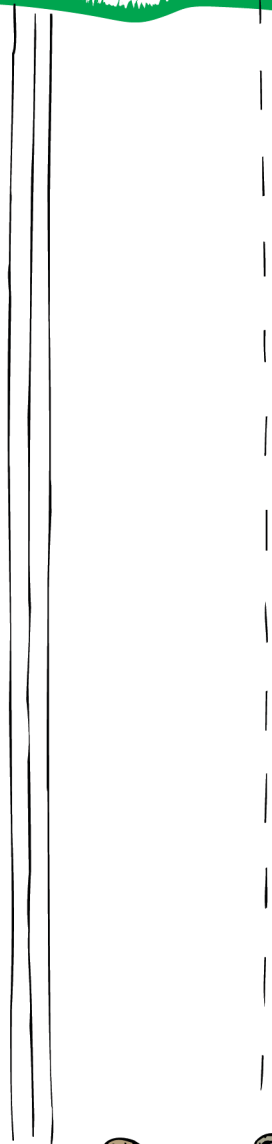
Opice Ela vymyslela ještě lepší věc: „Vím o palouku vzadu u plotu a tam nemusíme běhat jenom po cestičkách, můžeme hrát na honěnou všude, kde se nám zalíbí. Máňo, utíkej, budeme tě honit, že jo, holky?“

Pohyb tužky po papíře by měl být plynulý, bez přerušení linie. Plynulost opět může pomoci navodit rychlost běhu. Dítě samo určuje směr, kudy cesta povede.

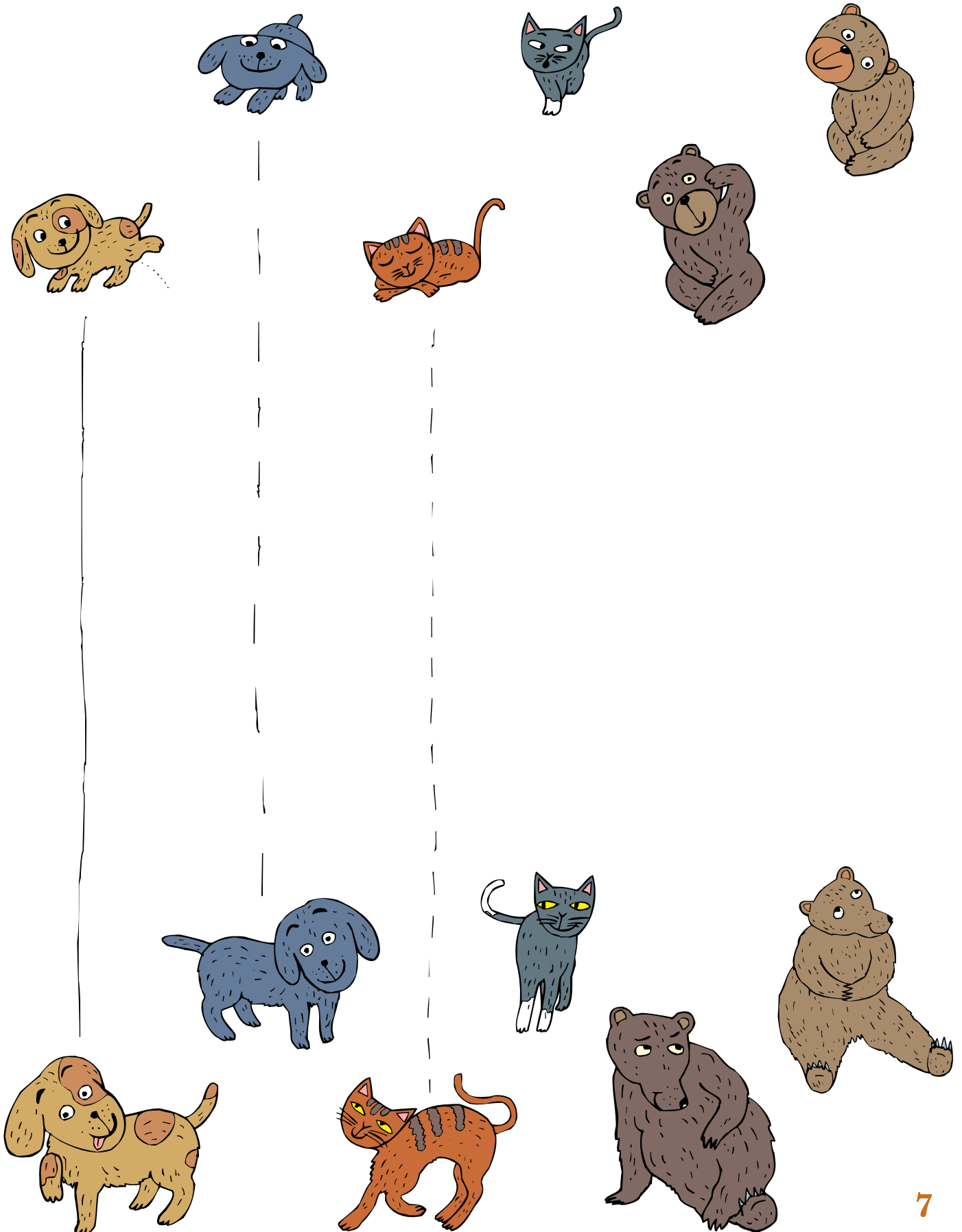
Jak tak společně běhaly, přišla opice Ola za Máňou s nápadem: „Víš, vedle nás bydlí bažantí rodina a zrovna mají mladé. Jenže bažantí kuřata se často ztrácejí, nemohou najít cestu k mámě. Mohly bychom jim cesty nakreslit.“

Rovnou čáru vedeme odshora dolů, plynule, nepřerušovaně. Každou dvojici kuřete a matky spojujeme několika čarami. Přerušovaná čára u nových nebo obtížnějších prvků má pro dítě podpůrnou funkci, usnadňuje vedení čáry. Přes přerušované čáry dítě vede plné čáry v naznačeném směru.

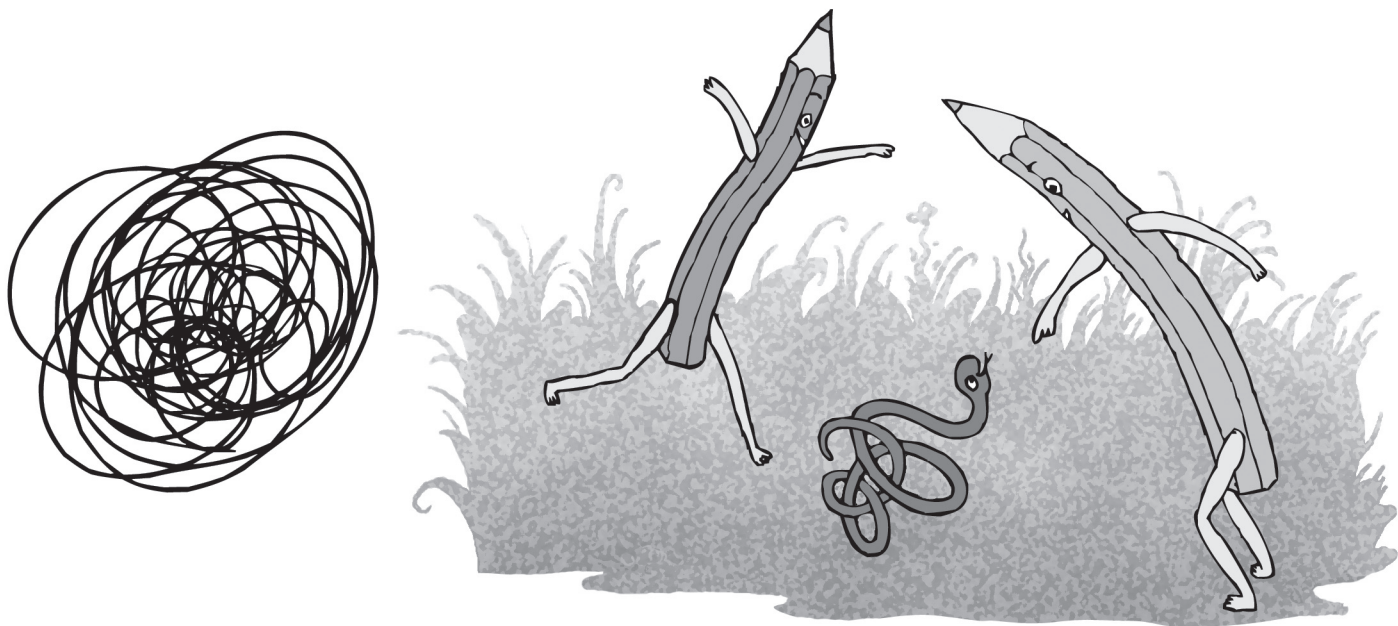
„Také bychom chtěly naše děti naučit běžat rychle k nám,“ ozvaly se psi, kočky a medvědí mámy. A tak se dala Máňa do kreslení.

Rovnou čáru vedeme odshora dolů, plynule, nepřerušovaně. Každou dvojici mláděte a matky spojujeme několika čarami.

„To jsem tě ale dlouho hledala,“ povzdechla si pastelka Boženka, hned jak uviděla Máňu. „Pojď se rychle podívat. V pavilonu plazů se vylíhla hadí mláďata. Jsou úplně zamotaná do klubíček. Ani jejich maminky nedokázaly poznat, které je které. Hned si je nakreslíme.“

Nacvičujeme krouživé pohyby - klubíčka, motanice. Nevyžadujeme přesnost pohybů ani koordinaci ve vzdálenosti jednotlivých čar. Můžeme motivovat i klubíčky vlny apod.

Na cestě z pavilonu plazů Máňa potkala kachnu s kachňaty. „Kam jdete?“ ptala se Máňa. „Vedu kachňata na rybníček, budeme cvičit plavání,“ odpověděla kachna. „Tak to si nenechám ujít. Víte co? Poběžíme, kdo bude v rybníčku nejdříve,“ rozhodla Máňa. Ale nepředběhl je už někdo?

Opět jedna ze „závodních“ drah. Tyto dráhy navozením pocitu rychlosti dítěti usnadňují lépe uvolnit ruku, naučit se sledovat a nepřerušovat linii, postupně napomáhají zmírňovat tlak na podložku. Dané hranice dráhy napomáhají dítěti držet směr vedení čáry. Dostatečná šířka dráhy zároveň neklade příliš velké nároky na koordinaci pohybů.

